C183 – WER31

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

22 april 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de erkenning van adviesinstanties in het kader van de adviescheques

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de economische gevolgen van de uitbreiding van de Europese Unie voor Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Robert Voorhamme tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het gebruik van opleidingscheques door socialehuisvestingsmaatschappijen

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 22 april 2004

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 10 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de erkenning van adviesinstanties in het kader van de adviescheques

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Laurys tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de erkenning van adviesinstanties in het kader van de adviescheques.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het systeem van de adviescheques is sinds 4 maart 2003 in voege waardoor bedrijven via e-government adviescheques kunnen aankopen. Ze kunnen daarmee adviezen kopen bij erkende adviesinstanties en dat laatste levert een aantal problemen op.

Er zijn verschillende soorten certificaten. Er zijn adviesinstanties die erkend zijn door het VIZO in het kader van adviespremies. Die instanties worden automatisch erkend voor een periode van drie jaar. Adviesinstanties die nog niet zijn erkend, kunnen in aanmerking komen voor het systeem als ze beschikken over een Q*For- of ISO-certificaat of door een certificaat dat is erkend door de Raad van Advies en Consultancy. In de commissie hebben we al herhaaldelijk gepraat over deze zaak. Blijkbaar is het verkrijgen van een Q*For- of ISO-certificaat vrij moeilijk en duur. Veel ondernemingen die geïnteresseerd zijn om adviezen te geven in het kader van de reglementering, keken dan ook uit naar de andere certificaten die door de raad zouden worden verstrekt.

De oprichting van de raad heeft nogal wat voeten in de aarde gehad. In maart 2003 werd de oprichting aangekondigd, maar de installatievergadering vond pas plaats op 24 september 2003. De opdracht van de raad is na te gaan welke criteria er nodig zijn en aan welke voorwaarden adviesbedrijven moeten voldoen om erkend te kunnen worden als adviesinstantie. U hebt aangekondigd dat zodra de raad op kruissnelheid zou zijn, het aantal certificaten zou worden uitgebreid en er meer mogelijkheden zouden komen. We vermoeden dat de raad op dit ogenblik nog geen beslissingen heeft genomen. Kunt u dat bevestigen ?

Ander probleem is dat van de startende adviseurs die geen klantenbestand of track record hebben, waardoor ze het certificaat bijna niet kunnen bekomen. Er is voorgesteld om het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg een soort van screeningsmethodiek te laten ontwikkelen die startende adviseurs de kans moet geven om in het systeem van adviescheques te stappen. De resultaten van die studie zouden worden bekendgemaakt begin 2004 en dat zou resulteren in een bijkomende erkenningsregeling.

Het systeem van adviescheques is – zoals gezegd – al van kracht vanaf maart 2003. De bedrijven die nog niet zijn erkend, hebben heel wat kostbare tijd verloren en er is een ernstig concurrentieel nadeel opgetreden voor bedrijven zonder erkenning. Het beperkte aantal instanties met een erkenning heeft ondertussen de markt bezet, gezien het succes van de aangevraagde cheques. Het gevaar is dan ook niet denkbeeldig dat wanneer er een beperkt aanbod is, de prijs voor de adviezen zal stijgen. We horen trouwens dat dit al het geval is. Alleszins zorgt de huidige regeling voor marktverstoring. Bovendien wordt de administratie overstelpt met vragen.

Mevrouw de minister, het is de hoogste tijd om de regeling op punt te stellen. Wanneer zal de erken-

Laurys

ningsprocedure vlot verlopen ? Welke certificaten, kwaliteitslabels en erkenningsnotificaties heeft de Raad van Advies en Consultancy al erkend ? Hoeveel dossiers voor erkenning zijn er al behandeld en hoeveel instanties kregen reeds een erkenning ? Als er nog geen andere certificaten zijn erkend dan Q*For of ISO, is er dan een timing vooropgesteld tegen wanneer de erkenning en andere bedrijven in het systeem kunnen stappen ? Is het mogelijk om in een overgangsregeling te voorzien voor bedrijven die een dossier hebben ingediend voor erkenning, maar dit nog niet hebben bekomen ? Wat zijn de resultaten van de studie van het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg inzake startende bedrijven ? Welke stappen zult u op dat vlak ondernemen ? Hoeveel adviesinstanties zijn er erkend ? Welke zijn automatisch erkend in het kader van de regeling van het VIZO ? Hoeveel hebben er een erkenning op basis van een Q*For- of ISO-certificaat ?

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in het kader van de maatregel van de Vlaamse adviescheques zijn er momenteel 559 adviesinstanties erkend. Deze kunnen als volgt worden onderverdeeld op de basis van hun erkenning : 140 met een ISO-certificaat, 129 met een Q*For-certificaat en 290 met een VIZO-erkenning.

De erkenningsregeling loopt voor wat betreft de certificaten uiterst vlot. Dit blijkt uit het feit dat de enveloppe, die werd voorzien voor de adviescheques, werd opgetrokken van 5,5 miljoen euro in 2003 tot 15 miljoen euro in 2004. De verdubbeling van het reservoir der erkende adviesinstanties is mede de oorzaak van dit onverhoopt succes.

We zeggen al langer dat in de praktijk de raad niet werkt op de manier zoals de Vlaamse regering het had beslist. U weet wellicht wie er in de raad zit. Wij vinden dat de raad niet functioneert. Het is jammer dat we de raad ook niet aan het functioneren krijgen. Er zitten vertegenwoordigers in van werkgevers- en werknemersorganisaties. Hierover wordt vaak gediscussieerd. Als ze er niet in vertegenwoordigd zijn, zegt men dat we het willen politiseren. Hier zitten deze vertegenwoordigers er wel in, maar er bestaat een consensus over dat de raad niet functioneert. De raad komt wel bijeen. Men blijkt er een vrij filosofisch debat te voeren over adviescheques, maar men voert de taak waarvoor de raad in het leven is geroepen niet uit, namelijk het afleveren van erkenningen. U verwijt me vaak te politiseren, maar wanneer ik iets delegeer aan partners, zoals u het wenst, en het functioneert niet, dan moet ik het wel terug naar me toe trekken.

De heer Jan Laurys : Er zitten nog andere partners in behalve de werkgevers en de werknemers, er zitten ook academici in.

Minister Patricia Ceysens : Er zitten verschillende partners in, maar men zou verwachten dat de werkgevers en werknemers de raad zouden doen functioneren. Als het niet lukt, moet ik doen wat u me soms verwijt. Ik heb er dan echter wel een reden voor.

Tot op vandaag werd er geen enkele deontologische code of andere certificatie erkend. De raad is er op vier maanden tijd amper in geslaagd een consensus te bereiken over een ontwerp van methodologie dat men zou hanteren. Men zegt soms dat wij traag malen, maar dit is een voorbeeld dat het niet alleen wij zijn die het rood op de wangen moeten krijgen.

De erkenningsproblematiek kan in de praktijk in volgende gevallen worden onderverdeeld. Ten eerste, het opentrekken van de adviescheques naar beroepsorganisaties met een deontologische code is, naast de begrijpelijke gevoeligheid die door de raad aan de dag wordt gelegd om een deontologische code als niet-kwaliteitsvol te bestempelen, om juridische redenen niet-wenselijk. Adviescheques dienen ter dekking van gespecialiseerd niet-periodiek advies en niet voor dagelijkse ondersteuning. Ten tweede, de aangereikte screeningsmethodieken zijn ofwel zeer zwaar voor kleine organisaties, zeker voor ISO, ofwel niet-toepasbaar voor startende adviseurs ofwel voor ouderen die zich opnieuw op de arbeidsmarkt willen begeven als gespecialiseerde adviseur. Q*For werkt met klantenbevraging terwijl bedoelde categorieën, zoals uzelf ook zei, geen klantenportefeuille hebben. Kortom, het systeem houdt onvoldoende rekening met de markt en staat zelfs deels haaks op de beleidswens om het aantal starters te doen toenemen enerzijds en het aantal ouderen dat vroegtijdig uit de arbeidsmarkt wordt geduwd, terug te schroeven anderzijds.

Ik heb een bijsturing van de erkenningsregeling voorgesteld die eerstdaags naar de Vlaamse regering zal gaan. Met de nieuwe procedure wordt een erkenning mogelijk op basis van het volgende : ISO-, Q*For- of CDO-certificaten blijven een automatische erkenning geven tot het vervallen van het certificaat ; een erkenning gegeven door een andere Vlaamse overheid zal eveneens een automati-

sche erkenning opleveren ; er zal een nieuwe en eenvoudige screening worden toegepast voor individuele adviseurs zonder track record. De toevoeging van de tweede en derde categorie zal natuurlijk wel resulteren in een snelle aanwas van de erkende adviesinstanties.

De screening voor de individuele adviseurs is gebaseerd op de resultaten van de studie waarnaar u hebt verwezen. Die is uitgevoerd door het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg. Het doel ervan was het opstellen van een methode om startende adviseurs toegang te geven tot het systeem van de Vlaamse adviescheques. De voorgestelde methode is transparant, relatief goedkoop en betrouwbaar, zodat een laagdrempelige instap voor individuele adviseurs mogelijk is zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de gevraagde kwaliteit van de adviseur.

Kandidaten die niet beschikken over twee jaar ervaring als zelfstandig adviseur op het ogenblik van de aanvraag en/of niet beschikken over een kandidatenlijst van acht verschillende klanten, zullen deze zogenaamde assessmentprocedure kunnen doorlopen. We zullen nog instanties moeten erkennen met wie we een samenwerkingsprotocol willen afsluiten. Deze zullen instaan voor de screening. Hierover moet nog worden beslist alvorens we ermee kunnen doorgaan. We hebben het screeningsinstrument van het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg. De eerstkomende dagen zullen we beslissen wie de afpunting zal mogen doen van het instrument en de erkenning leveren. Als we het daarover eens zijn, kan dit in werking treden.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik neem aan dat u mijn bekommernis deelt. Het succes van de adviescheques bewijst dat er een behoefte bestaat. Ik lees dat op 16 april deze zaak besproken is door de Vlaamse regering en morgen opnieuw is geagendeerd. Ik vermoed dat het opnieuw gaat over dit punt. Of ik er later nog op terugkom, hangt af van wat er op 13 juni zal gebeuren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de economische gevolgen van de uitbreiding van de Europese Unie voor Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Roo tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de economische gevolgen van de uitbreiding van de Europese Unie voor Vlaanderen.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 1 mei aanstaande krijgt de EU er tien nieuwe leden bij, namelijk acht landen uit Oost-Europa en 2 landen uit het Middellandse-Zeegebied. Het is wellicht te betreuren dat het Vlaams Parlement in openbare zitting geen groot debat heeft gewijd aan deze historische gebeurtenis. De belangrijke uitbreiding van de EU is immers een gebeurtenis van formaat. Het aantal inwoners stijgt van 380 miljoen tot 454 miljoen. Dat is een stijging met ongeveer 20 percent. De uitbreiding brengt tal van problemen, voordelen en nadelen met zich mee.

De pessimisten roepen op tot voorzichtigheid. Ze waarschuwen voor een Europa met verschillende snelheden. Die bestaan wellicht al, maar zullen nog verder uiteenlopen. Ze wijzen op een onhoudbare kloof tussen sectoren en regio's die van rechtstreekse buitenlandse investeringen genieten en andere die ernaast grijpen. Ze vrezen dat de vrijmaking van de buitenlandse handel problemen met de handelsbalans zal veroorzaken in landen die niet klaar zijn om met internationale concurrentie om te gaan.

Ook de optimisten hebben ongetwijfeld argumenten. De uitbreiding zal een nieuwe markt creëren met ongeveer 75 miljoen inwoners, wat een aantrekkelijk groeipotentieel biedt. De internationale investeerders kunnen moeilijk ongevoelig blijven voor bekwame en goedkope arbeidskrachten. De loonkost zou gemiddeld 75 percent lager liggen dan de gemiddelde kost in de EU vandaag. De productiviteit ligt waarschijnlijk ook de helft lager, maar het blijft voordelig om te delokaliseren. De invoering van westerse managementtechnieken zal zorgen voor een versnelde inhaalbeweging.

Onlangs stelde professor Moesen dat België decennialang heeft kunnen profiteren van onze uitste-

De Roo

kende ligging in Europa. Onze ligging in het midden van het één wordende Europa, met uitstekende havens, Europese instellingen die zich bij ons zijn komen vestigen, onze uitstekend geschoolde en werkkrachtige bevolking, een goed sociaal overleg en goede wegen, lokte tal van buitenlandse investeringen, technologie en knowhow en heeft ons veel welvaart opgeleverd.

Professor Moesen heeft echter veel kritiek op de slechte bestuurlijke toestand van ons land. Hij gebruikt vaak de term 'bestuurlijk gerommel'. Hij beweert dat de periode waarin we ons slecht bestuur konden permitteren, voorbij is. Hij stelt : 'Het zwaartepunt in Europa verschuift naar het oosten. We liggen voortaan buiten de scope. De belangstelling van internationale bedrijven voor ons land neemt af.'

Mevrouw de minister, kunt u zeggen dat onze Vlaamse economie grondig voorbereid is op de uitbreiding van de EU op 1 mei 2004 ?

Welke begeleidende maatregelen nam u als minister van Economie ?

De Europese Commissie gaf dit jaar de uitdrukkelijke raad aan België om de efficiëntie van onze overheidsdiensten te verbeteren, zowel de federale als de Vlaamse. Bent u het eens met de stelling van professor Moesen dat er bij een handhaving van het slechte bestuur een einde zal komen aan ons welvaartspeil ? Hij verwijst daarbij naar onze aanhoudende hoge loonkosten en onze loodzware bureaucratie die bedrijven kwetst in plaats van helpt.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Roo, de uitbreiding van de EU heeft inderdaad economische consequenties. De visies over de impact zijn – zoals te verwachten – verdeeld. Laat me dan ook maar meteen stellen dat ik deze uitbreiding eerder als een opportuniteit beschouw dan als een bedreiging. De economische wereldgeschiedenis heeft immers onweerlegbaar aangetoond dat vrijhandel geen zero-sum game vormt, maar meerwaarde oplevert voor de deelnemende landen. De welvaartskoek zal door de vrijhandel binnen de EU fors groeien.

Diverse analyses van onder meer het VBO geven trouwens aan dat de effecten van de uitbreiding nogal meevallen. Dat wordt trouwens bevestigd door logistieke benchmarkoefeningen van bijvoorbeeld het adviesbureau Roland Berger of meer recent van de Cushmannstudie over de optimale vestigingsplaatsen binnen een eengemaakt Europa. Onze positionering binnen de gouden delta blijft ook na de eenmaking een enorme troef, want Midden-Europa heeft immers zo goed als geen directe toegang tot diepzeehavens. Er zullen natuurlijk nieuwe distributiecentra ontstaan in Midden-Europa, maar dan wel via een hub-and-spoke-systeem gelieerd aan de mainports van Antwerpen en Rotterdam.

Of de Vlaamse economie grondig is voorbereid, zal de toekomst uitwijzen. Uit diverse gesprekken die ik met afgevaardigden van de industriële wereld heb gehad, is reeds duidelijk geworden dat ook Vlaamse ondernemingen erg actief zijn in de voormalige Oostbloklanden. Ik refereer bijvoorbeeld aan de KBC, die proactief een hecht netwerk van bank- en verzekeringsdiensten heeft uitgebouwd in die landen. Ook heel wat van onze bouwgroepen zijn actief in onder meer Polen en de Baltische staten. Ook hier is de aanval de beste verdediging. Ik heb al herhaaldelijk gezegd dat ondernemen in Vlaanderen altijd internationaal ondernemen zal zijn.

U vroeg naar mijn beleidsacties. Via diverse Oost-Europa-programma's heb ik binnen mijn bevoegdheid voor buitenlands beleid de jongste jaren heel wat Vlaams overheidsgeld geïnvesteerd in het stimuleren van de samenwerking tussen Vlaanderen en deze landen. De cel 'Centraal- en Oost-Europa' binnen de afdeling Europa Economie heeft diverse economische projecten opgezet in het licht van het Vlaams samenwerkingsprogramma met Centraal- en Oost-Europa. In 2000 was er één project in verschillende landen. In 2001 waren er negen projecten in Litouwen, Hongarije, Letland, Polen, Slovenië en Tsjechië. In 2002 waren er tien projecten in Estland, Hongarije, Letland en Polen. In 2003 waren er ook tien projecten in Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slowakije en Tsjechië. Ook Export Vlaanderen heeft met de nodige acties en handelsmissies het belang van deze landen voor onze ondernemers in de kijker geplaatst. Het beleidsdomein Economie speelde de laatste jaren in op de uitbreiding. Sinds 2000 heeft de afdeling Europa Economie van de administratie Europa al verschillende initiatieven genomen met het oog op de sensibilisering van bedrijven in Vlaanderen voor de nieuwe lidstaten met al hun opportuniteiten.

Het EIC organiseert sinds 2000 een aantal seminaries. Het eerste was het algemene seminarie over internationalisatie dat de manier van zaken doen met bedrijven in het buitenland belichtte. Het

Ceysens

tweede ging over KMO's en internationalisatie. Het richtte zich specifiek tot de kandidaat-lidstaten. Het derde ging over Interreg IIIC en behandelde het stimuleren van de interregionale samenwerking via het Europese programma Interreg IIIC. Het vierde behandelde het programma Interreg IIIB over de transnationale samenwerking. De doelstellingen en de implementatie van dat programma kwamen aan bod. Het vijfde seminarie ging over de uitbreiding van de Europese Unie en de impact daarvan op de KMO's in Vlaanderen. Binnenkort organiseert het EIC nog een opvolgingsseminarie over de Interreg-programma's.

Het EIC publiceert sinds het einde van 2000 op regelmatige tijdstippen samenwerkingsvoorstellen via het netwerk van 280 EIC's, verspreid over heel Europa en de kandidaat-lidstaten. Die samenwerkingsvoorstellen gaan uit van Vlaamse bedrijven naar KMO's in de lidstaten en omgekeerd. Vanaf september 2004 zal het EIC deze samenwerkingsvoorstellen publiceren op de website www.euroinfocentre.be. De publicatie via Export Vlaanderen blijft behouden. De afdeling Europa Economie heeft bovendien al verschillende delegaties uit de kandidaat-lidstaten ontvangen, onder andere Slovenië, Litouwen en Hongarije.

Ik wil nogmaals benadrukken dat het economisch beleid van de voorbije 5 jaar is geëvolueerd van een relatief interventionistisch beleid naar een flankerend en ondersteunend beleid. Ik verwijs in dit verband graag naar de opleidingscheques, de advies- en starterscheques, de ondersteuning van de milieu-investeringen, de uitbouw van de expertisecentra of expansiepolen en dergelijke.

De bedoeling van deze maatregelen ligt in de verhoging van de toegevoegde waarde die onze Vlaamse economie creëert, waardoor onze productiviteit zal toenemen. Dat kunnen we alleen bereiken door creatief te zijn en door meer te innoveren en te ondernemen.

Ik deel volledig de mening van professor Moesen over de rol van de institutionele kwaliteit als een belangrijke concurrentiefactor. Tijdens de voorbije legislatuur hebben we in dit verband voor het eerst belangrijke stappen gezet : het proces BBB, het kerntakendebat, de stimulering van PPS-projecten, de uitbouw van e-government en ten slotte het reguleringsmanagement of de wetsmatiging. Dat zijn allemaal nieuwe zaken die gevoed zijn door het feit dat we ons bewust zijn van het feit dat die institutionele kwaliteit er in Vlaanderen niet altijd geweest is. Daarom vind ik het heel belangrijk dat we verder gaan op de ingeslagen weg, en dat we onze inspanningen om de kwaliteit van het overheidsoptreden te verbeteren tijdens de volgende legislatuur sterk opdrijven.

Zoals u weet, is het hervormen en moderniseren van overheidsinstellingen een proces van lange adem. In verband met het beleidsdomein Economie kan ik stellen dat we hier toch al enkele belangrijke stappen hebben gezet : de opleidingscheques, de adviescheques, de starterscheques en de groeipremie. Die zaken werden stuk voor stuk als een moderne web-based applicatie opgevat. Het zijn paradepaardjes in het terugdringen van de administratieve last voor bedrijven. Ik ben ervan overtuigd dat een ondernemer vandaag in vergelijking met 5 jaar geleden heel wat minder papier moet invullen om van deze steunmaatregelen gebruik te maken. Vergelijk maar eens de papierwinkel van de opleidingscheque met Vlamivorm, de adviescheque met de adviespremie en de groeipremie met het oude systeem van expansiesteun.

Naar aanleiding van de ondernemerschapsconferentie zijn bijkomende vereenvoudigingsprojecten aan het actieplan toegevoegd. Om te vermijden dat nieuwe regelgeving aanleiding zou geven tot supplementaire administratieve lasten heeft de Vlaamse regering reeds beslist om de compensatieregel in te voeren. Hierbij geldt het principe dat een verhoging van nieuwe administratieve lasten gepaard moet gaan met een evenredige verlaging van andere administratieve lasten. De compensatieregel heeft in een eerste fase betrekking op het bedrijfsleven en zal na een beperkte invoering in andere beleidsdomeinen verplicht worden toegepast. Een dergelijke regeling is een effectief instrument, maar ook een sterk politiek signaal. Ze zal alle beleidsdomeinen verplichten om effectief werk te maken van de doelstelling van de Vlaamse regering om tot een significante vermindering van de administratieve lasten te komen.

In de toekomst zullen we niet langer kunnen teren op onze ligging. We zullen het zelf moeten waarmaken.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan grotendeels onderschrijven wat u hebt gezegd. Ik zou wel graag de inhoud van de projecten kennen. U hebt ze enkel kwantitatief benaderd. Onze Vlaamse economie heeft verschillende sectoren. Ik denk daarbij aan de textielsector, de metaalsector, de houtver-

De Roo

werkingssector, de voedingssector en dergelijke. Die zullen worden geconfronteerd met een grotere vorm van internationale concurrentie, zeker nu er binnen de EU landen zijn die op het vlak van de loonkost en de productiviteit niet zo ver meer achterlopen op de situatie bij ons. Natuurlijk zijn er binnen Europa nog zeer grote verschillen in de loonkost omwille van rechtstreekse en onrechtstreekse vormen van beloningen en lasten op de

arbeid. In hoeverre zijn de verschillende sectoren daarop voorbereid ? U kunt daar waarschijnlijk nu niet veel over zeggen. Het zou echter nuttig zijn daaraan de nodige aandacht te besteden omdat bepaalde aspecten heel eigen zijn aan bepaalde sectoren ?

Minister Patricia Ceysens : De concrete programma's zijn in de commissie voor Buitenlands Beleid besproken. U kunt de projecten terugvinden in de begroting en in de beleidsbrieven Buitenlands Beleid. Ik kan die nu niet voor de vuist weg allemaal opsommen.

De heer Johan De Roo : Kan ik daarover gedocumenteerd worden ?

Minister Patricia Ceysens : De cel Buitenlands Beleid zal u die zeker kunnen bezorgen.

Er zijn in elke sector spelers die zeer goed en minder goed zijn voorbereid. Vooruitkijken en anticiperen is een onderdeel van ondernemen. Er is niet één bepaalde sector die dat niet heeft gedaan. Er is gewoon een verschil tussen de ondernemingen onderling. Bedrijven die erin geslaagd zijn om tot een opwaardering te komen van hun product, zijn er ook vaak in geslaagd om de loonkosthandicap sterk te verminderen. Er zijn bedrijven die erin geslaagd zijn om al te internationaliseren naar Oost-Europa in een eerste fase en zelfs naar Azië in een tweede fase. We moeten er ons van bewust zijn dat de Europese markt een thuismarkt wordt en Azië de echte buitenlandse markt. Er zijn echter bedrijven die nog niet in die eerste fase zitten. Nochtans is er voor alle bedrijven een aanbod aan informatie en mogelijkheden om deel te nemen aan de initiatieven van Export Vlaanderen die hen de kans bieden gebruik te maken van het buitenlandse netwerk. Ze gaan er echter niet allemaal op dezelfde manier op in. We raden bedrijven aan om erop in te gaan, maar het is geen verplichting. Volgens mij is er niet één bepaalde sector die de boot heeft gemist, maar zijn er wel individuele ondernemingen die geen gebruik hebben gemaakt van de informatie en de instrumenten. Bedrijven die dat toch hebben gedaan, staan nu onmiskenbaar veel sterker dan zij die hebben afgewacht. We mogen ook niet vergeten dat een bedrijf een risico neemt door naar een andere markt te trekken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt geschorst om 10.32 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 11.20 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Robert Voorhamme tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het gebruik van opleidingscheques door socialehuisvestingsmaatschappijen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Voorhamme tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het gebruik van opleidingscheques door socialehuisvestingsmaatschappijen

De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sinds enkele jaren voert de Vlaamse overheid een beleid om opleiding te stimuleren met opleidingscheques. Socialehuisvestingsmaatschappijen hebben daar in het verleden gebruik van gemaakt en volgens de NACE-code vallen die ook onder de gepubliceerde lijst van aanvaardbare sectoren. Volgens de website van de overheid over opleidingscheques is er in de loop van 2003 echter een aanpassing gebeurd. Deze maatschappijen blijven in aanmerking komen voor het systeem, als de overheid niet voor meer dan 25 percent eigenaar is van de maatschappij. Daardoor ontstaat er discriminatie tussen socialehuisvestingsmaatschappijen.

De meerderheid van huisvestingsmaatschappijen heeft als meerderheidsaandeelhouder de lokale overheid. Er zijn er ook waar het aandeelhouderschap in handen is van privé-ondernemingen, huurders of organisaties die behoren tot het middenveld. Die laatste maatschappijen kunnen nog gebruik maken van de opleidingscheques, de andere niet meer.

Voorhamme

Dat is toch merkwaardig op een ogenblik dat zeker de grootste huisvestingsmaatschappijen in Vlaanderen, en dat zijn Antwerpse, precies de maatschappijen zijn die in financiële moeilijkheden zitten omdat ze worden geconfronteerd met zeer veel huurders die onder coëfficiënt 1 ressorteren. Vermits een groot deel van hun inkomsten van de huurders moet komen, krijgen ze sowieso te maken met financiële problemen en hebben ze een kleinere marge. Die huisvestingsmaatschappijen worden, buiten de subsidies waar iedereen van geniet via de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, niet supplementair gefinancierd vanuit de lokale overheden.

De huisvestingsmaatschappijen die het het meest nodig hebben, kunnen geen beroep doen op de opleidingscheques in een periode waarin het Vlaamse beleid hervormingen wil doorvoeren in het optreden van de huisvestingsmaatschappijen. Werken met PPS-formules wordt met name aangemoedigd, om het mogelijk te maken een socialehuurwoning als eigendom te verwerven. Dit brengt de noodzaak aan nieuwe competenties mee. Het is goed dat dit nieuwe beleid wordt gevoerd in de socialehuisvestingssector, maar dat beleid impliceert dat de werknemers van de huisvestingsmaatschappijen voor nieuwe competenties worden geplaatst en dat zij behoefte hebben aan bijkomende opleidingen. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat die nieuwe competenties altijd moeten worden ingekocht. Ik zie trouwens niet in met welk geld die maatschappijen dat zouden moeten doen.

Er stelt zich dus een discriminatieprobleem dat in het vlees snijdt van het beleid dat de Vlaamse overheid wil voeren. Mijnheer de minister, ziet u geen mogelijkheid om de regelgeving aan te passen zodat alle huisvestingsmaatschappijen, ongeacht in wiens handen de aandelen zijn, een beroep zouden kunnen doen op het systeem van de opleidingscheques ? Dit zou ten goede komen aan het beleid van de Vlaamse overheid en aan de betrokken socialehuisvestingsmaatschappijen en hun huurders.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Voorhamme, u legt de vinger op een pijnlijke wonde, die is ontstaan door het feit dat de Europese regelgeving ons hier beperkt in onze mogelijkheden. Met het succes van de opleidingscheques hebben we gemerkt dat we ook stuiten op een richtlijn van de EU, die ons verbiedt om voor overheidsbedrijven, dat zijn bedrijven waar minimaal 51 percent van de aandelen in handen van de overheid zijn, in een extra financiering te voorzien. Bij het ontwerpen van de reglementering van opleidingscheques zijn we vertrokken vanuit een verschil tussen de behandeling van de privé-bedrijven en de overheidsbedrijven en we wilden de opleidingscheques gebruiken om opleidingen in privé-bedrijven te stimuleren. Zelf hadden we de optie genomen om bedrijven waarvan meer dan 25 percent van de aandelen in handen van de overheid zijn, daar niet in te betrekken.

Naar aanleiding van de problematiek van de huisvestingsmaatschappijen, waar gezien de evoluties nood is aan opleidingen, hebben we gezien dat we die regel niet te zeer kunnen uitbreiden. Volgens de Europese richtlijn, namelijk richtlijn 80/723, zouden we immers inbreuk plegen op de financiering van overheidsbedrijven indien we opleidingscheques zouden toelaten aan bedrijven die voor 51 percent in handen zijn van de overheid. Onze oorspronkelijke optie was om de lat op 25 percent te leggen, maar toen hadden we de socialehuisvestingsmaatschappijen niet in ons hoofd. Dat heeft als effect dat slechts drie huisvestingsmaatschappijen voldoende in handen zijn van privé-personen om gebruik te kunnen maken van deze opleidingscheques.

Ik zal het zeker in de regering aankaarten, in het bijzonder bij de minister van Wonen, om die grens op 51 percent te plaatsen. Ook in dat geval zullen we het overgrote deel van de huisvestingsmaatschappijen echter niet bereiken. De meeste huisvestingsmaatschappijen zijn immers in gemeentelijke of andere publieke handen. We moeten bijgevolg zoeken naar andere manieren om het opleidingsbeleid, dat onze belangrijkste zorg is, te stimuleren.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. We zitten in het korset van de Europese regelgeving. Het optrekken van de grens van 25 percent, die Vlaanderen autonoom had vastgesteld, tot 50 of 51 percent kan slechts voor enkele maatschappijen soelaas brengen. Het systeem biedt echter geen enkele oplossing voor de maatschappijen waar het om te doen is.

Mijnheer de minister, u stelt dat op een andere manier moet worden geprobeerd om in te spelen op de bestaande behoefte. Ik betwijfel of de kwestie volledig binnen uw bevoegdheid valt en ik hoop dan ook dat u het initiatief zult nemen om dit pro-

Voorhamme

bleem aan te kaarten in de regering zodat we spoedig een positief signaal kunnen sturen naar de huisvestingsmaatschappijen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11.32 uur.*